

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	4213010268
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4213010268.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvinenej Mgr. Bc. U. Z. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/53/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 31. mája 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej Mgr. Bc. U. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2014, sp. zn. 1To/47/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Mgr. Bc. U. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 24. marca 2014, č. k. 3T/53/2013-275 bola Mgr. Bc. U. Z. (ďalej len „obvinená“) uznaná vinnou zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako riaditeľka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne, po tom, čo bola na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne doručená dňa 27. januára 2011 žiadosť Krajského riaditeľstva PZ Nitra z 18. januára 2011 o zabezpečenie absolventa školy, vedeného v evidencii uchádzačov o zamestnanie, na účely vykonávania absolventskej praxe podľa § 51 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov, ktorou tento orgán žiadal o zabezpečenie 7 uchádzačov na výkon absolventskej praxe na Okresnom dopravnom inšpektoráte, Oddelení dokladov a Odbore kriminálnej polície na Okresnom riaditeľstve PZ v Komárne, v rámci posudzovania tejto žiadosti, v ktorom procese si vyhradila právo rozhodovať, ktorým zamestnávateľom a aký počet uchádzačov bude pridelený, v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 1 písm. b), d) a § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších zmien, dňa 23. februára 2011 v Komárne v čase okolo 13:00 hod. v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne na Pohraničnej ulici č. 8 v kancelárii okresného riaditeľa, s riaditeľom OR PZ Komárno kpt. L. O. a riaditeľom Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Komárno pplk. Mgr. J. I. preberala obsah podanej žiadosti a v rámci rokovania spomenula, že jej brat J. F. je riešený za dopravný priestupok v priestupkovom konaní, ktoré bude odstúpené z ODI Senec na ODI Komárno a chcela by vedieť, aká sankcia mu hrozí, pri vysvetlení

spôsobu ukladania sankcií pplk. Mgr. I. tohto prerušila s tým, že výška pokuty ju nezaujíma, ale nechce, aby jej bratovi bol zobrať vodičský preukaz, následne sa dňa 28. februára 2011 v čase okolo 11:15 hod. vo svojej kancelárii na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne na nám. M. R. Štefánika č. 9 stretla s npor. Mgr. F. Z. - referentkou Okresného riaditeľstva PZ Komárno, poverenou realizáciou predmetnej žiadosti KR PZ Nitra, ktorej uviedla, že absolventov polícii v Komárne neposkytne, kým sa nevyrieši jej osobný problém spočívajúci v tom, že jej brat je priestupkovo riešený a hrozí mu odobratie vodičského preukazu, pričom ona je ochotná zaplatiť akúkoľvek pokutu za priestupok, len nech mu nezoberú vodičský preukaz a že toto už navrhla aj okresnému riaditeľovi O. a riaditeľovi dopravy I., ale pán O. asi nevie, ako veci chodia. Ďalej povedala, že absolventov nie je povinná prideliť, pretože polícia dovtedy ani jedného uchádzača prideleného na absolventskú prax neprijala do pracovného pomeru a akonáhle sa problém s bratovým vodičským preukazom vyrieši, dodá OR PZ v Komárne všetkých požadovaných absolventov. K vyhovneniu tejto jej požiadavke zo strany zodpovedných pracovníkov OR PZ Komárno nedošlo, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne prípisom zo dňa 04. mája 2011 vyrozumel Krajské riaditeľstvo PZ Nitra, že ich žiadosť nebolo možné vybaviť do 3 mesiacov od podania, preto sa považuje za bezpredmetnú.

Za to súd obvinenú odsúdil podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.000,- Eur (tisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselné zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obvinenej trest zákazu činnosti vykonávať vedúcu funkciu v štátnej správe v trvaní 2 (dva) roky.

O odvolaní obvinenej, podanom proti rozsudku Okresného súdu Komárno, Krajský súd v Nitre na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2014 rozhodol uznesením, č. k. 1To/47/2014-308, a to tak, že zamietol odvolanie obvinenej podľa § 319 Tr. por., nakoľko nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2014, sp. zn. 1To/47/2014, podala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Komárno dňa 2. februára 2016.

Ako právne dôvody dovolania označila obvinená dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Obvinená odôvodnila podané dovolanie tým, že jediným dôkazom v tejto trestnej veci je iba svedecká výpoveď Mgr. F. Z., ktorej výsluch bol uskutočnený dňa 20. februára 2013, kedy svedkyňa čítala úradný záznam zo dňa 1. marca 2011 a zo dňa 8. marca 2011. Obvinená označila úradný záznam za neprípustný dôkaz na hlavnom pojednávaní a k uvedenému pripojila judikatúru (R 26/1989, R 17/1997, R 45/2013, ÚS 165/2004). Obvinená sa nestotožnila s právnym názorom Krajského súdu v Nitre, ktorý uvádza, že čítanie úradného záznamu nemá vplyv na vierohodnosť svedeckej výpovede. Podľa názoru obvinenej svedkyňa Mgr. Z. nebola schopná súvisle vypovedať a úradný záznam, ktorý podľa názoru obvinenej nemôže slúžiť ako dôkaz, použila v úmysle, aby vytvorila zdanie sa, že jej svedecká výpoveď je logická, presvedčivá.

Obvinená uviedla, že súdy rozhodnutie o vine a treste opierali o jediný priamy dôkaz, podľa názoru obvinenej z vyššie uvedených dôvodov nezákonný, a rad nepriamych dôkazov, ktorý existujú vo forme svedeckej výpovede, ktoré podali kolegovia Mgr. Z.. Vzhľadom na ich dlhoročnú spoluprácu na rovnakom pracovisku, považuje obvinená ich výpoveď za tendenčnú a účelovú v snahe podporovať argumentáciu ich kolegyne. Súdy vo svojich rozhodnutiach nijak nehodnotili dôkazy preukazujúce nevinu obvinenej a neuvádzajú, ako sa s týmito dôkazmi vyrovnali, preto je obvinená názoru, že súdy náležite neodôvodnili, prečo nevzali do úvahy dôkazy preukazujúce jej nevinu.

Na základe uvedených skutočností navrhla obvinená, aby dovolací súd na základe § 386 ods. 1, ods. 2

Tr. por. dovolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a v súlade s § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, podané dovolanie odmietol v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. V zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. dovolateľ vo svojom podaní musí konkretizovať, o ktorý zákonný dôvod sa dovolanie opiera a z akých skutočností vychádza. Obvinená svoje dovolanie založila na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a súd o taký dôkaz oprie svoje rozhodnutie.

Obvinená sa domnieva, že čítaním úradných záznamov počas výsluchu svedkyne bol naplnený vyššie uvedený dovolací dôvod, a to z toho dôvodu, že úradný záznam nie je možné použiť ako dôkaz v konaní pred súdom. Uvedenú skutočnosť podporila judikatúrou (R 26/1989, R 17/1997, R 45/2003, ÚS 165/2004).

Obvinenou označená judikatúra však má na mysli úradný záznam spísaný príslušníkmi Policajného zboru v prípravnom konaní (napr. obsahujúci popis postupu polície po prijatí trestného oznámenia, popis činnosti na mieste činu, atď.). Takýto úradný záznam sám o sebe nemá povahu listinného dôkazu, ale je ho možné procesne poskytnúť len vo forme svedeckej výpovede.

V predmetnej trestnej veci bol vyhotovený úradný záznam personalistkou Okresného dopravného inšpektorátu Komárno, ktorá dostala pokyn od riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu Komárno spísať úradný záznam o osobnom stretnutí a telefonickom rozhovore s obvinenou, ktorá podľa skutkovej vety podmieňovala pridelenie absolventov na absolventskú prax na Okresný dopravný inšpektorát, vybavením jej osobných záležitostí. Do takto spísaných úradných záznamov svedkyňa pri výsluchu v prípravnom konaní nazerala.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch svedkyne, ktorý bol vykonaný v súlade s § 261 a nasl. Tr. por. Rovnako na hlavnom pojednávaní súd čítal a oboznamoval sa s listinnými dôkazmi v zmysle § 269 Tr. por., avšak medzi nimi neboli spomínané úradné záznamy, súd pri hodnotení dôkazov ani na tieto úradné záznamy neprihliadal.

Okresný súd Komárno teda nevykonával dôkaz čítaním záznamov o podaných vysvetleniach, ale dôkaz

výsluchom svedkyne, ktorá pri výpovedi v prípravnom konaní nahliadla do úradných záznamov, čo však nezakladá nezákonnosť takéhoto dôkazu.

Na základe uvedeného je zrejmé, že v danom prípade dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. naplnený nebol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určený na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Namietanie nesprávnych skutkových zistení, či nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi, ako to uvádza obvinená vo svojom dovolaní, tento dovolací dôvod nenapĺňa a teda nedošlo ani v tomto prípade k naplneniu označeného dovolacieho dôvodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.